

A bíróság a panaszt alaptalannak találja.

A gazdasági épületek, gyárak és ehhez hasonló ipar-telepek állandó házadómentességének indoka az, hogy az ilyen épület csak közvetve munkaeszközként hat közre bizonyos jövedelem létrejöttében s így a valóságos épülethozadék meg nem állapítható. A helyes adóztatás elve tehát azt hozza magával, hogy az ilyen épületek, amelyek a termeléssel elválaszthatatlan kapcsolatban vannak, ne mint épületek, hanem mint munkaeszközök jöjjenek tekintetbe és az ezekben fekvő tőke külön meg nem állapítható hozadéka a vállalat természetének megfelelő adót viselje, mert hozadék is ebben a jövedelemben jelentkezik. Következik ebből az, hogy az ezen épületekre nyújtott állandó házadómentesség nem jelent adómentességet, csupán a házadó alól való mentesítést.

Az ilyen épületek bérbeadás esetében az épület tulajdonosára nézve már számszerűleg megállapítható hozadékot jelentenek és így ez esetre a házadó alól való mentességnek fentebb körülírt indokai fenn nem állanak, éspedig annál kevésbé, mert a bérbevevő a maga vállalatát terhelő adónak alapjánál a fizetett bért üzleti kiadásként levonni jogosult.

Az üzleti helyiség bércéhez hozzászámítandók az üzleti berendezés és felszerelés használatáért fizetendő díjak és a bérlő által fizetett tüzkárbiztosítási díj is. (Közigazgatási Bíróság 14.427/1928. szám.)

A bérleti szerződés tartalmából tényként megállapítható, hogy a panaszosok a szóban forgó üzleti helyiségeket azok berendezési és felszerelési tárgyaival együtt vették bérbe. Az üzleti berendezés és felszerelés tehát épen egy tárgya a bérletnek, mint maguk az üzleti helyiségek.

Amiből okszerűen folyik, hogy az előbbieik használata fejében fizetett díjak, bármily címen is legyenek azok kikötve, éppen úgy bérnek tekintendők, mint magukért az üzlet-helyiségekért fizetett bér.

Helyesen járt el tehát a kir. pénzügyigazgatóság, amide az illeték alapjául szolgáló bérértéket a kifogásolt módon állapította meg, megjegyzésével még annak, hogy a tüzkár-biztosítási díjakat külön kikötés hiányában a bérbeadó tartoznák fizetni, tehát mikor azok viselését a bérlő vállalja magára, azok a bérhez számítandók hozzá.

Az állatforgalmi adó szempontjából nem vizsgálható az a kérdés, hogy az átruházás valódi-e vagy csak színleges. (Közigazgatási Bíróság 23.009/1926. P. szám.) Panaszos a visszautalási kérelmet arra alapította, hogy ő az általa megvett állatokat el nem adta szóbanforgó milanói cégeknek, hanem a marhaleveleknek ezen cégnek nevére átírását csak azért